

for det enkelte medlemsland blot ved at orientere Kommissionen at have højere miljøstandarder. Det i bemærkningerne nævnte drikkevandsdirektiv er i den nuværende udgave efter Det Konservative Folkepartis opfattelse i strid med Traktatens artikel 130 T, og vi vil fortsat arbejde for, at direktivteksten ændres og i værste fald stemmes ned.

Anne Baastrup (SF):

Et af de helt centrale krav fra SF her op til regeeringskonferencen er en reel sikring af miljøet. Vi skal have gjort op med – som vi skriver i vores program – hensynet til den rå kapitalisme. Vi skal have lagt langt større vægt på miljøet. Miljøet skal prioriteres højere end hensynet til det indre marked, og det er ikke gjort med en enkelt fin bestemmelse. Vi stiller krav om, at hvert enkelt område skal have en slags miljøgaranti, selv om jeg i og for sig godt kunne tænke mig at finde på et andet ord.

Tilbage i 1986 fik vi af den daværende udenrigsminister at vide, at der simpelt hen ikke var et øje tørt, når man skulle beskrive denne omfattende garanti, vi havde fået i artikel 100 A, stk. 4, om konkurrenceforvridning og harmoniseringsdirektiver. Ingen var i tvivl om, at hvis blot man sagde ja til pakken dengang, var miljøet på plads.

Virkeligheden har vist noget andet. Miljøgarantien kan kun bruges, hvis man husker at sige fra i implementeringsfasen. Miljøgarantien kan kun bruges, når det drejer sig om nye direktiver. Ny viden, der får indflydelse på gamle direktiver, har ingen betydning – dér har miljøgarantien ingen betydning. Dette åbenlyse hul skal stoppes. Det skal laves om, således at miljøgarantien kommer ind i samtlige bestemmelser, uanset om det drejer sig om flertalsafgørelser som f.eks. arbejdsmiljøbestemmelsens artikel 118 A. Dér burde man også kunne indføje en miljøgaranti, for det kræver rent faktisk en høj grad af omhyggelighed.

Så vil jeg indrømme, at når jeg læser Enhedslistens beslutningsforslag igennem, kommer jeg meget i tvivl om, hvad det egentlig er, der står i beslutningsforslaget. Så vidt jeg kan se, er det rent faktisk en beskrivelse af, hvordan Danmark kan fungere og agere frit uden for EU. Min usikkerhed er bare: Hvor skal vi så være? Jeg kommer til at tænke på Hugo i Eleva2ren: Hvor går vi hen, du? Jeg er usikker på, om det skal fortolkes sådan, at med dette beslutningsforslag melder man sig reelt ud af det indre marked, for så

synes jeg, at vi skal snakke ærlig snak. Så ruller vi jo tilbage til tiden før pakken.

En ting skal i hvert fald stå soleklart her fra talerstolen: I SF vil vi målbevidst arbejde for en reel beskyttelse af miljøet, både når det gælder minimumsdirektiver, og når det gælder harmoniseringsdirektiver på samtlige områder inden for det indre marked, plus hvad der i øvrigt ligger på landbrugs- og trafikområdet.

Elisabeth Arnold (RV):

Det Radikale Venstre er helt enig i sigtet med beslutningsforslaget, som er fremlagt af Enhedslisten, nemlig at få forbedret miljøpolitikken i EU og få en forbedret sikring af de miljøregler, vi kan arbejde med i forbindelse med den politik, som Unionen gennemfører.

Det har vist sig, at der er talrige sammenstød mellem miljøpolitik og indre markeds-politik. Der er sammenstød mellem miljøpolitik og landbrugspolitik, sammenstød mellem miljøpolitik og sundhedspolitik, sammenstød mellem miljøpolitik og transportpolitik. Somme tider bliver det ene hensyn afgørende, somme tider bliver det andet hensyn afgørende.

Det, der er problemet, er, at vi naturligvis skal sige, at når vi tager miljøhensyn alvorligt, er det ikke for at beskytte egne virksomheder eller for at beskytte egen handel, så er det for at tage miljøpolitikken alvorligt, så er det for at sætte miljøet i højsædet og lave ordentlig miljøpolitik, og så er det ikke for at beskytte egen industri, som ellers ikke ville kunne klare sig i konkurrencen.

Formålet må jo også være, at vi får andre landes miljøpolitik op på et højere niveau, og derfor mener jeg ikke, at det kan være rigtigt, som Enhedslisten skriver i deres tekst, at ethvert EU-land frit skal kunne forbedre sine miljø-, arbejdsmiljø-, sundheds-, veterinær- og dyrebekyttelsesstandarder. Dette samarbejde foregår jo i Ministerrådet, som det er i øjeblikket, og det skal fortsat være det sted, hvor det afgøres. Det er dér, vi skal argumentere for, at miljøreglerne skal være, som de er. Det er ikke noget, vi bagefter skal gå ud og lave om på. Det ville simpelt hen være at sabotere samarbejdet.

Fra Det Radikale Venstres side vil vi arbejde hårdt for, at vi får nogle bedre regler i den kommende traktat; nogle stærkere regler, som kan sætte miljøet i højsædet, og hvor det bliver mere tydeligt, at det er det, vi ønsker.

Men vi vil også gerne bidrage til en mere åben debat – også her i Folketingssalen og også gerne i offentligheden. Vi vil også gerne helt